

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Aliqvot // [Aliquot] Epistolæ Reverendi // Patris Piæ
Memoriæ D. // Martini Lutheri quibusdam Theologis // ad
Augustana comitia Anno 1530 scri//ptæ**

Luther, Martin

[S.I.], 1549

VD16 L 3724

Epistolacuiusdam Christiani hominis ad principem Georgium Anhaldinum
in comitiis cellensibus existentem. Anno 1548.

urn:nbn:de:bsz:31-61767

EPISTOLA CVIUS

dam Christiani hominis ad Princi-
pem Georgium Anhaldinum in co-
mitijs cellensibus existentem.

Anno. 1548.

ET si ego Princeps illustrissime C. T. semper
colui & ueneratus sum, cum propter stem-
matis summam nobilitatem, tum etiam pro-
pter eruditionem ac pietatem, quam sapientes ue-
ram uerèq[ue] laude dignissimam nobilitatem esse nō
immerito iudicant. Tamen cum et ignotus tibi sim
& per literas tecum agam, que non erubescunt,
iam προσευχὴ μετὰ ναὶ πάθων tecum tanquam
cum fratre meo in CHRISTO familiarius & libe-
rius agam. Et alioqui negat Aristoteles proemio
opus esse cum apud sapientes loquimur.

Res, de qua tecum agam (ut eam T. C. bre-
uiter exponam) sic se habet. Video tuam T. C.
cum Theologis VVitembergensibus meis ac pio-
rum omnium præceptoribus præcipuum curam ac
laborem tuendi sanam doctrinam sustinere. Quod
(quanquam id & uocatio uestra & dona quibus
diuinitus ornati estis flagitant) quia libenter pub-
licæ utilitatis & gloria Dei causa facitis, maximas
gratias ab omnibus per orbem terrarum CHRISTI
Ecclesijs

Ecclesijs uobis deberi arbitror, meamq; gratitudinem, cum in alijs rebus nequeam, coram D E O in precibus meis pollicor.

Videmini tamen mihi (ut uerum fatear) causam longe grauiissimam (ut leuiſime dicam) lenius agere, quam negotij magnitudo, aduersariorum uehementia & ipſe Christus, cuius Domini nos legati sumus, postulat. Nec ego statim conuitia & maledicta requiro, cum maiorem animum uobis in hac causa adesse, fortiusq; dici sentencias cupio. Est enim quædam ratio grauiter constanter & intrepide de rebus maximis (quales in primis ea sunt, que ad Dei gloriam pertinent) etiamsi nulla maledicta misceantur. Eiusmodi plurima exempla in propheticis Apostolicisq; scriptis, atq; adeo in sanctorum primitiue Ecclesiæ martyrum confessionibus inueniuntur, tali quadam ratione & nostro tempore uos Christum confiteri oporteret.

Vt autem melius, quid mihi uelim, intelligere positis, dicam paulo clarius. Vidi quoddam scriptum nuper Begæ conscriptum, ubi T. C. & vir eruditissimus P. Melanthon, pietatis ac omnis purioris eruditionis instaurator, adfuit. In eo scripto (si tamen uestrum est & non suppositicium) nimis inbecille uidemini mihi et loqui & sentire, perinde ferme, ac si ipsi de ueritate doctrine dubitaretis.

Nano

Nam primum in Exordio dicitis uos nolle cuiusquam prescribere metas quatenus INTERIM sit uel accipiendo uel non accipiendum. Id primum obsecro quam pulchre cum uestro officio conuenit Theologi estis, queritur ex uobis sentencia, tanquam ex diuini uerbi interpretibus, quare igitur obsecro non respondetis secundum exactissimas sacrarum literarum metas, quas non homines, sed omnipotens Deus toti humano generi circumscirpsit? Respondendum profecto potius erat hoc modo cum prophetis, co omni ihoua. Hæc est uera uia & Deo placens, hæc est falsa & Deo displaceans, quicunq; ueram secutus fuerit ad æternam uitam perueniet, qui falsam, ad æternum exitium. Catharice (ut dicitur) oportet uos Theologos de tantis rebus respondere, idq; cum autoritate ut Christus non λοξανοι & μηδε βολαι.

Iam mihi uidemini perinde facere, ac si in periculisissimi itineris triuio commonistrandi itineris gratia constituti, uiatoribus de itinere percontantibus responderetis, uos nolle eis prescribere quamnam uiam sequi aut fugere debeant, cum contraeporteret & precibus & minis instare opportune & importune apud omnes, ut salutarem uiam se querentur. Si modo uobis curæ esset uel proximè salus uel eius authoritas, qui uobis id officij demandauit.

Eodem pertinet, quod est sub finem, **Wir sa-**
gen vñser einfeltige meinung, Non oportet uos uestrum einfeltige meinung dicere,
sed omnipotentis Dei, immotam ueritatem, aut si
eam dicitis nolite eam extenuare, uel potius tam
turpiter uerbis istis deformare. O modestiam ex
ipsissima timiditate ac diffidentia ortam. Sed uide-
te obsecro quis fructus hanc uestram modestiam
consequatur, quo uel sic mali magnitudinem ma-
gis perpendere possitis. Primum hostibus D E I &
Diabolo animum augetis, ut magis incumbant in
ruimam Ecclesiae Christi, cum uos eius columnas,
tantopere tremere ac nutare uident. Deinde cum
in Ecclesijs Christi sint multi Epicurei, multi etiam
imbecilles, qui suæ tranquillitati & incolumenti
consulere uellent, quoquo modo facto suæ & alio-
rum conscientiæ fuco. Hos ut reprimeretis opor-
teret uos magna uoce cum Angelo. Apoc. 14. cla-
mare, timete Deum & date illi gloriam, & non
hominibus, atq; ita cum absterrere eos, tum etiam
fucos illos detegere. At uos contra amplissimam
eis portam aperitis, ut exeat quo quisq; uult, cum
præ nimia modestia dicitis, uos nolle cuiquam præ-
scribere, quid in INTERIM accipendum uel non
accipiendū sit, quin insuper authores INTERIM lau-
datis, qua ratione etiā ipsum INTERIM laudatis.

Hanc eandem portam aperitis etiam cum
confesu

confessionem & periculum tantum ad solos miseros parrochos reijcitis , quod genus sapientiae etiam in quibusdam articulis uestri Bedencken adhibuistis. Obsecro uos per Deum , nam Christus tantum a doctoribus , an uero ab omnibus Christianis constantiam in confessione flagitat ? Fatemini tamen ipsi in eo scripto negotia religionis hoc tempore non adeo obscura esse . Quid si etiam essent aliqua obscuriora , quae unusquisque uel dominus uel rusticus intelligere non posset , tamen statuere deberent ea ipsa uerius doceri in Ecclesia Christi quam diaboli , Mahometi , & Antichristi . Iam uero quid dicam de illo ultimo , quod scribitis . Wir lassen viel streitige grosswichtige Sachen furuber gehen & profecto partim ob dolorem partim ob ambiguam curam ignoro .

Nam et doleo magnopere talia uerba unquam nobis elabi ex ore potuisse , & sollicitus sum , ne si uel nimium dicam , uos (quod omnium minime uelim) offendam , uel rursus ne si parum magnitudinem mali ostendero , meam etiam conscientiam aliqua ex parte tanto peccato contaminem .

Est porro (quod me etiam maiori dolore afficit) in alio quoq; scripto simile dictum , multa uolens largior .

Cuius enim (obsecro uos per omnipotentem
Deum)

Deum & creature est, uel humane uel etiam Angelicæ, aliquid de immota omnipotentis Dei ueritate largiri. De tuo largitor puer inquit ille.

Profecto si uos uel unum iota uel unicum apicem de doctrina ex sinu creatoris cœli & terra prolatæ, hostibus eius largiri uolueritis, satis care eam in extremo die persoluere cogemini præterquam quod interea eritis infinitarum animarum exitijs causa.

Quid queso tandem mouet uos, ut in gratiam Diaboli, & eius filiorum aliquid de cœlesti doctrina abijcere uelitis. Num spem habetis, inde in gentia commoda animæ aut corporis secutura esse? Aut solum Cæsarem putatis habere spiculatores et carnifices?

Possimus & nos iam proh dolor uetus illud exclamare. Quo uobis mentes, recte que stare solebant, antehac dementi seflexere ruina? Ac clamant profecto multi p[ro]p[ter]e hanc sentenciam magno cum mærore spiritus, si non uerbis hisce, at certe sensu. Quis enim unquam suspicari potuisset, fore adhuc aliquod tempus quo uos, qui tantis donis diuinitus ornati estis, & per quos Deus pro ingenti, sua misericordia postliminio salutarem orbi terrarum doctrinam restituit, de hoc Cœlesti Thesauro aliquid largiremimi, idq[ue] cum certissimo uestræ & aliorum animæ periculo? Quid Principes, nobiles, ciues &

ciues & rusticos accusamus, quod pro hac Luce Eu-
angelij Deo sunt ingrati? Vos doctores estis om-
nium ingratissimi Deo, qui quo morem geratis im-
pijs & prophanicis aulis, periculumq; effugiatis,
aliquid de diuina omnibusq; salutari doctrina ho-
stibus Dei largiri uultis.

Ah mementote obsecro, quod Dominus Iesus
omnia tristissima perpessus est, ut solummodo scri-
ptura impleretur, & ueritati diuinæ satisficeret.
Nos miseri homunciones audemus de cœlesti ucri-
tate aliquid impijs largiri, pro qua præter ipsum
Dominum Iesum tot prophetæ, Apostoli & San-
ctissimi martyres, non solum ante hæc secula, sed
etiam hoc tempore sanguinem suum fundi paſſi
sunt.

Ihr solt kein geringe sach / die zu
Gottes er/vñ des menschlichē geschle-
chts heil dienet/den abgesagten Gottes
feinden zulassen/ Laſt jn sorgen ob ers
wil/oder kan erhalten. Si uero uult Deus
nostram ingratitudinem obscuratione huius sui lu-
minis punire, Nos non debemus ultro ab eo lumine
oculos auertere.

At forte dicetis, Oportet nos in scribendo ac-
commodari ad auditores, at si de rebus paruis con-
tendere uoluerimus, iudicabunt nostri Domini (qui
neq; intelligunt hæc ualde, neq; ea magnificiunt)
nos

nos studio contentionis de rebus nullius momenti
cum aduersariis contendere, idq; eorum periculus
O sapientiam, ut uos ad prophenorū hominum
aures accommodetis, omnipotentis Dei aures &
iudicium negligitis? Quam ualde oblii estis illius
Dauidici & Lutherani dicti.

CORAM PRINCIPI-
bus loquebar de mandatis tuis,
& non confundebar.

Quid tum postea autem si non intelligunt ue-
ram doctrinam aut eam non curant, Deus
tamen uult eis incorruptam ueritatem dici.
Videte obsecro sanctorum Martyrum & confessio-
rum responsones, qui nec decimam quidem partem
uestrae cognitionis habuerunt, quam constanter illi,
quamq; clarissime ueram de Christo doctrinam co-
ram plane Ethniciis Tyrannis profesi sunt, Sed ue-
rißimum profecto est, quod ego sepe cogitau, esse
quidem iam decuplo maiorem noticiam doctrinæ
Cœlestis in Ecclesia, quam fuit post Apostolorum
tempora, sed zeli ac feruoris uix decimam partem.

Atqui oportebat uos tantos doctores tantisq;
donis diuinitus ornatos, cæteris pijs per orbem ter-
rarum esse exemplo constantiae ac fortitudinis, pro
nomine